

वरुणः

वरीयान्, पुं, विष्कम्भादिप्रविंशतियोगान्तर्गता-
ष्टादशयोगः । तत्र जातफलम् ।

“हाता दयालुः सुतरां सुवैधः

सत्कर्मकर्ता मधुरस्वभावः ।

नरो वलीयान् धनवान् जनाजो

योगो वरीयान् यदि जन्मकाले ॥”

इति कील्लोपदीपः ॥

(पुलहस्य पुत्रः । इति भागवते ॥ १० । १ । ३४ ॥)

वरीवर्हः, पुं, वलीवर्हः । इत्यमरटीकायां रमा-
नाथः ॥

वरीयः, पुं, कामः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वरुटः, पुं, क्लृप्तातिविशेषः । यथा,—

“गुलिन्दा नाहला निष्ट्याः प्रवरा वरुटा भटाः ।

भाषा भिन्नाः किराताश्च सर्वेऽपि क्लृप्-
जातयः ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

वरुङ्गः, पुं, अन्त्यजजातिविशेषः । यथा,—

“रजकश्चर्मकारश्च नटो वरुङ्ग एव च ।

कैवर्तमेदभिन्नाश्च सप्तैते चान्यजाः स्मृताः ॥”

एषां स्त्रीगमनादौ दोषो यथा,—

“एतेषान् स्त्रियो गत्वा भुक्ता च प्रतिग्रह्य च ।

पतन्नाश्चानतो विप्रो ज्ञानात् सान्त्वन् गच्छति ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वधृतयमवचनम् ॥

अस्योत्पत्तिर्यथा,—

“कैवर्तस्य च कन्यार्यां प्रौक्ताकादेव सौप्तिकः ।

सौप्तिकात् प्रौक्ताकाज्जातो नटो वरुङ्ग

एव च ॥”

इति पराशरपद्धतिः ॥

वरुणः, पुं, (वृणोति सर्वं त्रियते अथैरिति वा ।

वृ + “वृहदारिभ्य उन्नन् ।” उणा० ३ । ५३ ।

इति उन्नन् ।) देवताविशेषः । स च कश्य-
पस्य अदितिनान्निपन्नः जातः । तस्य चर्षण्यां

पन्नः भृगुवाल्मीकी पुत्रौ जातौ । इति

श्रीभागवतमतम् ॥ स च जलाधिपतिः पश्चिम-
दिक्पालश्च । तत्प्रमाणायः । प्रपेताः २ पाश्र्वी ३

यादृर्षापतिः ४ अय्यतिः ५ । इत्यमरः ॥ यादः-
पतिः ६ अर्षापतिः ७ । इति तट्टीकायां

भरतः ॥ जम्बुकः ८ मेघनादः ९ जलेश्वरः १०

परञ्जयः ११ दैत्यदेवः १२ जीवनावारः १३

नन्दपालः १४ । इति शब्दरत्नावली । वारि-
योमः १५ कुण्डली १६ रामः १७ सुखाशः १८

इति जटाधरः ॥ ॥ जलाशयोत्सर्गादौ अस्य

पूजाविधयेषां । हयश्रीरूपचरित्रे ।

“अथ वायामवः कुर्यात् रुक्मरत्नादिनिर्मि-

तम् ।

विभुजं हंसपट्टखं दक्षिणेनाभयप्रदम् ॥

वामेन नागपाशं धारयन् सुभोगिनम् ।

सशिखं वाममाभोगं कारयेद्वायव्यापतिम् ॥

वामे तु कारयेद्दृष्टिं दक्षिणे पुष्करं शुभम् ।

नागेर्नदीभिर्यादौभिः ससुदैः परिवारितम् ॥

क्षत्रैवं वरुणं देवं प्रतिष्ठाविधिनाचरेत् ॥”

पुष्करं तत्पुत्रम् । ततो ध्यानम् ।

वरुणः

“प्रसन्नवदनं सौम्यं हिमकुन्दैश्च सन्निभम् ।

सर्वाभरणसंयुक्तं सर्वलक्षणलक्षितम् ॥

किरणैः प्रीतलैः सौम्यैः प्रीणयन्तमवस्थितम् ।

लावण्यानृतधाराभिस्तर्पयन्तमिव प्रजाः ॥

राजहंससमारूढं पाशयन्करं शुभम् ।

पुष्कराद्वैर्गणैः सर्वैः समन्तात् परिवारितम् ॥

गौर्या कान्त्या चानुगतं नदीभिः परिवारितम् ।

नागैर्यादौगणैश्चैव जम्बाभिव चापरम् ॥

दृष्टिचङ्कारकर्षारं नारायणमिवापरम् ॥”

इति ध्यात्वा पूजयेत् । वरुणमन्त्रोद्धारस्तु तत्रैव ।

“अष्टाविंशान्तबीजेन चतुर्दशखरेण च ।

अर्हैश्च विन्दुयुक्तेन प्रणवोद्दीपितेन च ॥”

तेन ॐ वौ इति मन्त्रः ।

“प्रतिमायां स्थितिं लला प्रणवेन निबोधयेत् ।

पूजयेन्नम्यपुष्पाद्यैः सान्निध्यं पोषस्तुभ्या ॥”

स्थितिं प्रतिष्ठाम् । निबोधयेत् अन्तर्गताङ्गुष्ठ-

सुष्टिभ्यां निबोधमुदा दर्शयेत् । नमस्कारमन्तरत्

“वरुणो धवलो जिह्वः पुरुषो निम्नगाधिपः ।

पाशहस्तो महाबाहुस्तस्मै नित्यं नमो नमः ॥”

इति जलाशयोत्सर्गातत्त्वम् ॥ ॥

वृष्टार्थं अस्य जपनीयमन्त्रा यथा,—

“पुष्करावर्तकैर्मणैः श्रावयन् वसुन्धराम् ।

विदुर्हन्ति तस्य हस्तं तोयात्मनं नमाम्यहम् ॥

यस्य केशेषु जीवन्तो नटाः सर्वाङ्गसन्निभः ।

कुक्षौ ससुद्राक्षरस्तस्मै तोयात्मने नमः ॥”

इति ध्यात्वा मानसैरुपचारैर्वरुणं चाराध्य

मूलमन्त्रं जपेत् । प्रजापतिर्ऋषिस्तृप्तु हन्दी

वरुणो देवता एतावद्वाङ्मभिषाय्य सुवृष्टार्थं

जपे विनियोगः । मन्त्रस्तु गुरुसुखात् श्रेयः ।

सं यथा । ॐ वृष्टिरिहानाद्यन्तरयो मरुता-

स्युश्रुतौ गच्छ वशापमिहत्वा दिवं गच्छत तेनो

वृष्टिभावह । इति मन्त्रस्य सहस्रजपानन्तरं

सुवृष्टिमती वसुमती भवति । अथ सन्देशो न

कार्यः ॥ ॥ मन्त्रान्तरम् । कूर्चं लक्ष्मीं तथा

मायां तेन हूँ श्रीं ह्रीं इति त्र्यक्षरमन्त्रं नाभि-

मात्रजलमध्ये प्रविश्य यदि जपति तदा अना-

वृष्टिं हरति महावृष्टिर्भवति । अष्टसहस्रजपः

संख्या चतुर्गुणा तेन द्वाविंशत्सहस्रजपः ।

दिनत्रयानन्तरं चतुर्थदिने जपसमाप्तिः ।

“नाभिमात्रजले स्थित्वा जपेन्नम्रं प्रसन्नधीः ।

वसुसहस्रं जपेन्नम्रं त्रिदिनं वाप्य यजतः ॥”

अथवा ।

“वटसहस्रं जपेन्नम्रं तदा वृष्टिर्भवेत् भुवम् ॥”

इति वटकर्मदीपिका ॥ ॥

पुस्तकान्तरे वं इति एकाक्षरमन्त्रोऽपि जप्य-

त्वेन लिखितः ॥ ॥ महापातकिनो दृक्छग्नं

यह्नीत्वा राजा वरुणाय प्रतिपादयेत् । यथा,—

“नादहीत वृषः साधुर्महापातकिनो धनम् ।

आददानस्तु तस्मैभातेन दीपेण लिप्यते ॥

अपुंस प्रवेश्य तं दंष्ट्रं वरुणायोपपादयेत् ।

श्रुतवृत्तोपपन्ने वा ब्राह्मणे प्रतिपादयेत् ॥

इष्टो दृक्छग्नं वरुणो राजा दंष्ट्रधरो हि सः ।

वरुणं

ईशः सर्वस्य जगतो ब्राह्मणो वेदपारगः ॥”

इति मानवे ६ अध्यायः ॥ ॥

खनामखातवृक्षः । तत्प्रमाणायः । वरुणः २

सेतुः ३ तिलकशाकः ४ कुमारकः ५ । इत्यमरः ।

२ । ४ । २५ । श्मरीजम् ६ । सेतुकः ७ वराणः ८

श्लिखिमण्डनः ९ । इति शब्दरत्नावली । श्वेत-

वृक्षः १० श्वेतद्वयः ११ साधुवृक्षः १२ तमालः

१३ मारुतापहः १४ । अस्य गुणाः । कटु-

त्वम् । उष्णत्वम् । रक्तदोषप्रतीतवातहरत्वम् ।

स्निग्धत्वम् । दीपनत्वम् । विदधिरोगजित्त्वम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ अथ च ।

“वरुणः पितृको मेदी श्लेष्मण्क्ष्माश्लेष्माश्लेष्मा

निहन्ति गुल्मवातासकिर्मोक्षोष्णोऽभिदीपनः ।

कषायो मधुरस्निग्धः कटुको रूक्षको लघुः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

अन्यथा ।

“वरुणोऽनिलमूलजो मेदी चोष्णोऽश्मरीहरः ।

पुष्पं वरुणजं ग्राहि पितृन् आमवातजित् ॥”

इति राजवल्लभः ॥ ॥

जलम् । इति मेदिनी । ये, ६५ । खंभः । इति

विश्वः । (यथा, महाभारते । १ । ६५ । १५ ।

“धाता मित्रोऽर्थमा शक्रो वरुणस्त्वं एव च ।

भगो विवस्वान् पूषा च सविता दृष्टमस्तथा ॥”

सुनिर्गर्भजातकश्यपपुत्रविशेषः । इति महाभार-

तम् । १ । ६५ । ४२ ।)

वरुणात्मजा, स्त्री, (वरुणस्य जलस्य आत्मजा

तदुद्भवत्वात् ।) मयम् । इत्यमरः । २ । २० । ३६ ।

(विवरणमस्या मदाशब्दे ज्ञेया ।)

वरुणानी, स्त्री, (वरुणस्य पत्नी । वरुण + “इन्द्र-

वरुणभवेति ।” ४ । १ । ४६ । इति डीष् आहु-

गागमश्च ।) वरुणपत्नी । इति जटाधरः ।

(यथा, ऋग्वेदे । १ । २२ । १२ ।

“इहेन्द्राग्नौ सुपहूये वरुणाग्नौ खज्जये ।

अमार्थो सोमपीतये ॥”)

वरुणं, स्त्री, (वृणोति आरुणोत्पन्नेनेति । वृ +

“आश्रिणादिभ्य इजोचौ ।” उणा० ४ । १७२ ।

इति उजः ।) उत्तरीयवस्त्रम् । वृधातोऽज-

प्रत्ययेन निष्पन्नम् । इति सिद्धान्तकौमुद्या-

सुधादिहृतिः ॥

वरुणः, पुं, (वृ + उजः ।) संभक्तः । इति संक्षिप्त-

साराणादिहृतिः ॥

वरुणं, स्त्री, (त्रियते शरीरमनेनेति । वृ वरुणे +

“जृहृन्भाभ्यघ्नन् ।” उणा० २ । ६ । इति

जघन् ।) तनुत्रायम् । इति हेमचन्द्रः ॥ चम्भे ।

इति मेदिनी । ये, २१ । तत्र पवर्गोऽयकारादौ

गणितोऽर्थं शब्दः । (यद्दम् । इति निघण्टुः ।

३ । ४ । यथा, ऋग्वेदे । १ । ५८ । ६ ।

“भवा वरुणं यजते विभावो

भवा मघवन् मघवद्वाः शर्म ॥”

सेन्धम् । यथा, भागवते । ६ । १० । २० ।

“सिन्धोः कपा रघुपतेरभिपत्य सर्वे-

इन्द्रं वरुणमभिपतिरपाचयोधैः ।